

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 4 năm 2020

Số 495

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự nhịn nhục có hữu ích gì cho tâm thân?
- 2) Muốn có tâm trí khai minh phải làm sao?
- 3) Làm sao mới gọi là phát tâm đúng mức?
- 4) Muốn đạt được sự thanh tịnh thì phải làm sao?
- 5) Muốn biết được phần hồn tiến hóa thì phải làm sao?
- 6) Nhơn duyên hội tụ bằng cách nào?
- 7) Muốn trụ tâm thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 30-06-2002 9: 25 AM 1) Hỏi: Sự nhین nhục có hữu ích gì cho tâm thân? Đáp: Thừa sự nhین nhục trí sẽ sáng tâm sẽ minh. Kệ: Trí sáng tâm minh tình dứt khoát Thực hành chất phác tự mình minh Hành thông đời đạo quy thành tựu Tiến hóa không ngừng tiến tự tu.	Montréal, 01-07-2002 8 : 10 AM 2) Hỏi: Muốn có tâm trí khai minh phải làm sao? Đáp: Thừa muốn có tâm trí khai minh phải bị động chậm nhiều trí mới khai tâm mới thức. Kệ : Khai tâm tự thức trí khai minh Chuyển hóa khai minh rõ tiến trình Dù tiến tâm thân quy một mối Thành tâm tu tiến giải từ hồi.
Montréal, 02-07-2002 3 : 25 AM 3) Hỏi: Làm sao mới gọi là phát tâm đúng mức? Đáp: Thừa phải dẫn thân đóng góp thật sự thì mới gọi là đúng mức. Kệ : Dẫn thân đóng góp tâm thân hành Giải quyết quân bình tự giác thanh Đóng góp không cần mưu tạo tội Thành tâm phục vụ trí tâm hành.	Montréal, 03-07-2002 7 : 55 AM 4) Hỏi: Muốn đạt được sự thanh tịnh thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn đạt được sự thanh tịnh thì phải tự tu tự giải, áp dụng nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật trong thực hành thì đại trí mới được rộng mở. Kệ : Thực hành tiến tới trí khai thông Giải bỏ trần tâm tự giải công Hương thượng quy nguyên tự chuyển vòng Thành tâm phục vụ giải cơ công.
Montréal, 04-07-2002 10 : 20 AM 5) Hỏi: Muốn biết được phần hồn tiến hóa thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn biết phần hồn tiến hóa thì phải nhập định thì mới thấy rõ phần hồn hoạt động. Kệ : Phần hồn tiến hóa cõi khí công Thăng hoa rõ rệt tự phân tông Đường đời như đạo không còn mong Tự đạt quân bình tiến một lòng.	Montréal, 05-07-2002 9 : 45 AM 6) Hỏi: Nhơn duyên hội tụ bằng cách nào? Đáp: Thừa nhơn duyên hội tụ từ cơ hội một. Kệ : Duyên lành đưa đến duyên tình hợp Các giới phân minh chuyển các ngành Xây dựng bền lâu triển các ngành Chon tình hội hợp chuyển thông hành.
Toronto, 06-07-2002 1 : 44 AM 7) Hỏi: Muốn trụ tâm thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn trụ tâm thì phải soi hồn đứng đắn. Kệ : Trụ tâm giữa chơn mảy trụ định Sáng suốt chơn tâm tự phát minh Khai triển mâu ni chuyên pháp trình Hành thông tự thức rõ chơn tình.	

QUY TÂM

Montréal, ngày 10 tháng 05 năm 1981

Thưa các bạn,

*Một bước ra đi một dặm dài
Giáng sanh tại thế cõi trần ai
Nay không lối thoát vì tâm động
Thức tỉnh hồi sinh biết tại ai.
Tại ai phân lý an bài
Ngày nay khổ cực tạo đài khổ đau
Cảnh đời từ trước tới sau
Nằm trong mâu thuẫn khổ đau hoài hoài
Ban hành luật lệ tự đầy
Buộc ràng trong cảnh tứ thủy đầu tranh
Chẳng mình đường lối tự hành
Luật Trời có sẵn tâm thanh chẳng hòa
Tà tâm phục vụ ta bà
Bắt mình Hòn Vía bắt hòa nơi nơi
Sanh linh đau khổ đời đời
Vì tâm bất chánh khó rời tham sân
Cảm mình nguyên lý cơ tăng
Sửa mình tiến hóa góp phần dựng xây
Chẳng còn cảnh tứ với thầy
Hòa đồng tiến hóa ngày ngày đạt thanh
Chẳng còn lý luận đầu tranh
Phân thanh giữ tiến thực hành đến nơi
Chẳng còn ôm ấp lý đời
Chỉ còn giải thoát tự rời tham sân
Xét tâm rõ lý muôn phần
Quy về một cội tự lần đến nơi.*

--o0o--

“Một bước ra đi một dặm dài”

Cái hồn chúng ta giáng sanh từ tam thập tam thiên xuống thế gian, luân lưu tại thế đời đời kiếp kiếp, không hiểu lối về. Chúng ta ra đi một bước một thôi, nhích một chút, một dặm dài, tới ngày nay hội ngộ tại thế gian, biết bao nhiêu sự mâu thuẫn đau khổ giày xéo lương tâm, đủ thứ trần trược lôi cuốn, nghiệp quả đầy đây. Càng ngày càng rối loạn thêm.

“Giáng sanh tại thế cõi trần ai”

Xuống thế gian cảnh khổ, cảnh không có lúc nào chúng ta có thể an tâm được trong sự sống. Sự việc này, sự việc kia, sự việc nọ; cảnh trần ai khổ cực.

“Nay không lối thoát vì tâm động”

Rồi bây giờ không lối thoát; tại sao? Thì tại ta rước ngoại cảnh vô trong mình quá nhiều: nghe thời cuộc, nghe chuyện này, nghe chuyện kia, nghe chuyện nọ; trên đầu chúng ta lại không suy nghĩ, mà cứ kéo rêu cái tâm nó động, mà không biết ở bên trên có Thượng Đế, bên trên có cảnh vĩnh cửu bất diệt; không biết!

Nhưng mà *“Nay không lối thoát vì tâm động”*. Thấy thời cuộc, sợ! Cái tâm động; nhưng mà không biết rốt cuộc rồi cũng phải bỏ tay không ra đi. Vậy ta có thì giờ ta sửa mình hơn, hay là ta động hơn? Nhiều người không hiểu; ôm lấy sự tâm động đó rồi sợ cái này, sợ cái kia, sợ cái nọ.

“Thức tỉnh hồi sinh biết tại ai?”

Đó, tới cái giờ phút mà lâm chung rồi, biết ai đã làm những cảnh đau khổ ngày nay cho cái thể xác, tâm lẫn thân bất an? Vì mình mà thôi! Vì sự sáng suốt của chúng ta đem phục vụ vào trong sự động loạn, mà không biết tự tiến hóa đó thôi. Cho nên, càng ngày càng động loạn thêm, rắc rối thêm, nghi kỵ thêm; thì tâm hồn bất ổn, chưa biết ai làm chủ thể xác, chưa biết nguyên lai của ngũ uẩn, ngũ tạng; đâm ra sợ sệt mọi thứ.

“Tại ai phân lý an bài?” Tại mình, tại sự sáng suốt của chúng ta đi phục vụ cái chuyện bất chánh. Đường lối phải tiến, phải sửa, phải trở về với căn bản, thì không chịu; nhưng mà thích cái chuyện ngoại cảnh thì đâm ra sợ sệt.

“Ngày nay khổ cực tạo đài khổ đau.” Đó! Không chịu, tạo sự kêu bằng: chưa khổ đau mà nó suy nghiệm thết rồi nó cảm thấy sự khổ đau, lo âu. Đó, nó tạo đài khổ đau, chớ kỳ thật con người phải qua cái giai đoạn sanh, lão, bệnh, tử, khổ, mới có tiến hóa. Cho nên, khổ chúng ta cũng chấp nhận, chúng ta càng tu càng tưởng Thượng Đế thì Bề Trên sẽ chuyển cho chúng ta có cơ hội tiến hóa; nó cũng là ở trong cái chu trình làm việc sửa mình để tiến

hóa mà thôi. Dù ở bên hoàn cảnh nào tại thế gian đây nữa cũng là cơ hội để sửa mình và tiến hóa mà thôi. Không có thể nói rằng chúng ta đổi được cái hoàn cảnh, rồi hưởng thụ.

Các bạn thấy, các bạn rời khỏi Việt Nam các bạn ra đây, các bạn hưởng cái gì? Khổ và lo âu. Nếu các bạn không phải là người tu thì trong cái sự tranh đấu của các bạn, các bạn bị làm nô lệ, các bạn bị đè bẹp, các bạn bị kỳ thị, các bạn bị đủ thứ chà đạp, và sự trách móc lấy lương tâm của mình; sai! Rồi lần lần tạo ra cái cảnh đau khổ. Có nhiều người đến đây buồn bực rồi tự tử chết, cũng có nữa. Vì sao? Vì nó không biết ông Trời, nó không biết sống với cái căn nhà lớn, nó không biết sống với mảnh đất to, nó không biết ngoài quả địa cầu này còn nhiều quả địa cầu nữa! Nó không biết! Vì sự bất minh của nó mà thôi.

Còn nếu chúng ta tu, chúng ta thấy không phải bấy nhiêu đó; còn nữa, còn, tôi phải đi. Tôi phải ở trong hoàn cảnh này rồi tôi sẽ tiến tới hoàn cảnh khác. Dù đau khổ bao nhiêu đi nữa, tôi cũng không chán ngán nữa; dù sự đau đớn đến với thể xác tôi rơi máu, tôi cũng không có ngán nữa! Thì tôi mới thật sự là người tu; không phải tìm tòi, sợ sệt, nhưng mà do Bề Trên chuyển đến đâu thì mình ở đó để làm việc và sửa mình tiến hóa trong chu trình hiện tại sẵn có. Mỗi người đang dự lớp để học trong cái chu trình tiến hóa, chứ không phải là đến đây để hưởng và đến đây để sợ, tạo cái sợ và trốn tránh. Chúng ta phải nghiền ngẫm cho rõ cái khả năng sẵn có là vô cùng của phần hồn chúng ta.

Cho nên, chúng ta tu theo cái pháp, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là tự khai thác, từ động đi tới tịnh, và từ tịnh đi tới thông suốt, từ

thông suốt thì chúng ta mới được giao cảm cõi trên; đó là phần hồn tiến hóa tới vô cùng. Thì chúng ta không nghĩ cái cảnh tạm bợ có thể giày xéo chúng ta được, vì chúng ta có chương trình vô cùng tận tiến hóa thì chúng ta đâu có bị giày xéo bởi ngoại cảnh hiện tại! Ngoại cảnh chỉ có tạm thời mà thôi: ồn ồn ào ào, rồi rồi cuộc rồi nó cũng tự nó ổn định mà thôi.

Cho nên, chúng ta hiểu được rồi thì cái chuyện đó Thượng Đế làm; bài thì ông thầy ra, chúng ta học hay là không, tùy mà thôi. Cho nên, chúng ta hiểu rõ rồi, chấp nhận để tiến hóa, chứ không nên từ khước, và không nên làm những chuyện đau khổ bận tâm; không nên đặt cái vấn đề yếu hèn căn bản của phần hồn của chúng ta, để tạo yếu hèn và để thấy rõ rằng: căn bản phần hồn của chúng ta là vô cùng tận. Thì chúng ta sống ở đâu cũng được an, không có bị những sự lôi cuốn; dù cho các bạn ở trong cái vùng súng đạn đi nữa, rồi cuộc cũng không sao, là vì cái tâm của các bạn tịnh thì cái giới nó khác rồi.

Tuy rằng chúng ta ở Việt Nam mấy chục năm nay, nghe nói chiến tranh súng ống đủ thứ, nhưng mà tại sao chúng ta còn ở ngày nay? Đó là cái phần lưu dụng sáng suốt ở bên trên đã cho chúng ta có cơ hội tiến hóa để sửa mình; rồi một ngày nào đó sẽ hội tụ những nhân tài thanh tịnh, đứng trong bất tham, đứng trong không bao giờ chấp nhận sự yếu hèn của nội tâm, mới tiến được. Không nên bị lôi cuốn bởi ngoại cảnh mà tu không thành; rồi uống cho một cuộc hành trình hành hương của các bạn mà thôi.

(còn tiếp)

Thông Báo Về Việc Cài Đặt Vô Vi APPS trên iOS và Android

Kính thưa quý bạn đạo,

Chúng tôi xin giới thiệu Vô Vi apps trên **iOS** (*iPhone, iPad*) và **Android** (*phone/tablet: Samsung, Motorola, Google Pixel, HTC, LG, Sony, Huawei...*).

App này do bạn đạo Lương Sĩ Thường đã tâm huyết đầu tư để bạn đạo có thể xem những bài giảng, kinh sách do Đức Tổ Sư, Đức Thầy để lại cùng với rất nhiều chương trình của Vô Vi chỉ trong 1 app, rất thuận tiện cho bạn đạo. App được sắp xếp theo chuyên mục (*category*) nên rất dễ cho việc tìm các đề tài như: Thiên & pháp lý, Bài giảng, Bài chép, Mục Bé Tám, Thư từ lai vãng, Vấn đạo, Đại hội & khoá sống chung, audio books, Kinh sách, Tuần báo & đặc san.

Cách cài đặt (install) app: Vào **App Store** (trên *iPhone/iPad*) hay **CH Play** (trên *Android phone/tablet*).

-> Search: "**Vô Vi**" hoặc "**Vô Vi**"

-> Chọn app với logo là hình **Thiên Địa Nhân** của Vô Vi

-> Bấm "**Get**" hoặc "**Install**" hoặc "**Cài đặt**"

Xin cảm ơn quý bạn đạo!

Vô Vi Publications

vovipublications@gmail.com

TB: Khi cần, xin liên lạc với Yên Lưu, email: lyten2k@yahoo.com

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Trịnh Quang Thắng sanh ngày 27 tháng 1 năm 1944 tại Bình Định, Việt Nam, vừa qua đời vào ngày 16 tháng 4 năm 2020 tại Toulouse, Pháp, hưởng thọ 76 tuổi.

Thân chúc anh thượng lộ bình an về bên Thầy, bà Tám và các bạn đạo Vô Vi ở cõi thanh nhẹ.

Thành kính phân ưu cùng các bạn đạo Marie Madeleine Trịnh (*vợ của anh*), Jane Trịnh (*con gái*), Trịnh văn Việt (*con trai*) về sự mất mát xa vắng người thân.

*"Tình thâm nguyên lý đậm đà độ
Thượng lộ bình an hồn tiến hóa
Sống động vô cùng trong đại nguyện
Bình tâm siêu thoát hướng thanh hòa."*

Thơ Thầy Lương Sĩ Hằng

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Jolicoeur

Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới, Hội từ thiện tại Canada

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ ÚC

Sydney, ngày 12/04/2002 - Thiên Đường Dũng Chí

Kính thưa Thầy nhân đọc cuốn sách “Phép Xuất Hồn – Mơ Duyên Quái Mộng” của tác giả Đỗ Thuần Hậu, trang 93, Nhà Xuất Bản Santa Ana, 1984, như sau:

Anh nhớ: Khi đến chỗ này, muốn đi sâu vào cửa thiên môn thứ hai, có câu chú của Phật như vậy: Nam Mô Bát Nhã Ba La Mật Đa, Sắc bất dị không, không bất dị sắc, thời chiếu kiến ngũ uẩn giai không, thọ tướng hành thức diệt phục như thị, độ nhất thiết khổ ách, Nam Mô A Di Đà Phật, rồi anh ngồi tĩnh ý khép hơi và trong ý tưởng đem hơi vô trong lỗ thiên môn thứ hai, vào đường mạch đốc, soi để cho hơi chạy thẳng lên trên bộ đầu. Mỗi ngày anh công phu luyện đạo từ từ như vậy, cho khớp xương bộ đầu nở thêm ra, lỗ tai hơi thở soi trống, còn lỗ mũi anh bít trong ý không thở thì cửu khiếu trở nên thông. Từ đó đến sau thấy bụng ta thở, không làm việc mạnh, hơi thở nhẹ nhàng cho đến đổi miếng bông gòn để trên lỗ mũi không bay tạt chỗ khác. Anh cứ công phu như vậy 60 đêm, khuyên anh làm việc nhẹ, nếu lấy sức mạnh thì bản thể ta động chạm, hơi ứ tại cơ quan. Cơ quan ngưng trệ phát bệnh tức, sốt rét, ăn không tiêu, môi mê, trái tim nhảy mạnh hồi hộp, chóng mặt, mệt. Bệnh này thầy thuốc ở thế gian không thể trị, nhờ công phu luyện đạo mới sửa được bộ cơ quan, nếu không sửa được thì phải thác.

Vấn đạo 1: Lỗ Thiên Môn hay cửa Thiên Môn thứ hai nằm đâu trong bản thể?

Vấn đạo 2: Cửu khiếu nằm nơi đâu trong bản thể?

Vấn đạo 3: Tại sao phải niệm chú Bát Nhã trong trường hợp trên? Có gì khác biệt với cách niệm chú Bát Nhã trên đây với cách niệm chú Bát Nhã sau bữa ăn như đã được in trong sách Thực Hành Tự Cứu?

Vấn đạo 4: Anh H V N, 58 tuổi, bạn đạo mới, có hỏi là hiện nay anh đang làm việc cho công ty Úc, mỗi ngày phải khuôn vác các bao nặng 35kg. Như vậy có bị ảnh hưởng gì đến công phu Vô Vi ban đêm cũng như sức khỏe hay không?

Bạn đạo chúng con tại Thiên Đường Dũng Chí đồng tâm cảm tạ Thầy.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 19/06/2002

Thầy vui nhận được điện thư của Thiên Đường Dũng Chí ngày 12/4/2002 được biết những sự thắc mắc chưa đạt của hành giả lúc nào cũng ước mong. Hành đúng pháp, đạt tới thanh tịnh thì sẽ nhập định, mọi sự sẽ quang khai, bộ đầu khai mở đầy đủ thì sẽ tự đạt và khỏe mạnh. Niệm Bát Nhã đều sẽ đạt tới hư không đại định. Dốc lòng tu thì tự nhiên sẽ chuyển qua việc nhẹ thay vì việc nặng. Lỗ Thiên Môn thứ hai sẽ khai mở từ thiên giới, cửu khiếu nằm ngay từ sau óc cho tới trung tâm điển quang. Có bản hỏi và bản trả lời đã kèm theo, cứ noi theo đó mà tu. Chúc các con vui tiến trong thực hành.

Hỏi: Lỗ Thiên Môn hay cửa Thiên Môn thứ hai nằm đâu trong bản thể?

Đáp: Lỗ thứ hai từ cổ đi lên, hướng thẳng về Thiên Môn, nhập định xuất nhập dễ dãi, làm việc năng quen thì cũng như nhẹ. Còn việc khai triển cửu khiếu thì thuộc về điển quang khác nhau không thể xáo trộn được.

Hỏi: Cửu khiếu nằm nơi đâu trong bản thể?

Đáp: Sau khi nhập định cửu khiếu mở bộ đầu phát sáng, lúc đó như ngưng thở, bông gòn để lỗ mũi không rớt, cửu khiếu nằm ngay trung tim bộ đầu rút mạnh và phát quang.

Hỏi: Tại sao phải niệm chú Bát Nhã trong trường hợp trên? Có gì khác biệt với cách niệm chú Bát Nhã trên đây với cách niệm chú Bát Nhã sau bữa ăn như đã được in trong sách Thực Hành Tự Cứu?

Đáp: Niệm Bát Nhã sau bữa ăn là gây một tập quán tốt, khi cần thì sẽ niệm như trên và sẽ không còn lơ ngơ nữa.

Hỏi: Anh H V N, 58 tuổi, bạn đạo mới, có hỏi là hiện nay anh đang làm việc cho công ty Úc, mỗi

ngày phải khuôn vác các bao nặng 35kg. Như vậy có bị ảnh hưởng gì đến công phu Vô Vi ban đêm cũng như sức khỏe hay không?

Đáp: Người lao động cũng có thể tu thiền là vậy. Tu bằng trí bằng ý lúc nào cũng phải hướng thanh mà thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

TÌNH DỤC

Ma tình quỷ dục hại đời
Làm người biết được phải rời nó đi !
Trong ta tam lực đáng ghi
Thiên tâm, địa thế, chuyển thì không ngưng
Người tu biết được lại mừng
Vun bồi thiên lực từ từng phút giây !
Nam Mô điều luyện từng ngày
Tình đời giả tạm gió mây chuyển hoài
Xem người biết họ vẫn sai
Ai mà xa lụy tự dầy lấy thân
Mỗi người sẵn có một phần
Sanh trụ hoại diệt lần lần sửa tâm
Con ơi! Con đã sai lầm !
Trở về tâm thức tự tầm đường đi
Mọi người đều phải dự thi
Trong ngoài thuận nghịch vẫn đi trong lòng
Cha Trời chuyển hóa ước mong
Tâm con thức giấc sớm tầm thiên cơ
Cảnh đời như thể giấc mơ
Nay thương mai ghét, bơ vơ một mình !
Đêm ngày cũng phải làm thinh
Đâu còn tình dục tạo tình khổ đau
Con ơi! Thức tỉnh mau mau !
Bộ đầu trên hết, con mau hướng về !
Hướng về thanh nhẹ muôn đời
Diễn thanh hòa cảm, tự chề cõi trần
Cảm minh trí diễn lằng lằng
Xuất ra học hỏi, cao tăng Trời ban
Vô cùng chân lý luận bàn
Tự trong tiềm thức chàng nàng như nhau
Mắt đời xem xét trước sau

Dâm là ác trực ! Đối đầu đau thương !
Biết đâu là cảnh dựa nương ?
Sửa mình sáng suốt, biết đường tự đi
Ăn năn sám hối một khi
Dây tình trói buộc ta thì mở ra
Ngày nay học nhẫn học hòa
Ngày mai lại phải trình Cha trên trời
Kiếp này ngắn tạm cuộc đời
Học xong, tự thức, tự rời tâm can
Tình thương đạo đức mở màn
Cửa Trời rộng lớn, tạo an tạo hòa
Con yêu người khác thiết tha
Sao không tự thức chan hòa tình thương ?
Vạn linh kết hợp mở đường
Giúp con tiến hóa tự lường sửa tâm
Hồn con tắm tối chẳng lầm
Con đang giam hãm xác thân người phàm !
Thức tâm dẹp bỏ tham lam
Thực hành đại nguyện, tự làm việc hay
Hy sinh tật xấu hàng ngày
Giúp mình, giúp họ, học thầy nhẫn tâm
Đạo đời tự thức khai tâm
Con đường chánh giác chẳng lầm chẳng sai
Qua cơn điều luyện rõ tài
Cha ban bài học, học hoài không ngưng
Thế gian xét cảnh người dưng
Kỳ chung ruột thịt con chung của Trời
Thầy nay khuyên bảo, con ơi!
Hồn Thầy cũng phải vun bồi tình thương
Ước mong con xét lấy gương
Sửa mình tiến hóa, mở đường tự đi.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA) Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I 4.02 PHẨM GIỚI

12. CHUYỆN CON NAI CÂY ĐÀ (Tiền Thân Nigrodhamiga) (tiếp theo)

Sống với Nigrodha...,

...
- Thưa Đại Vương, các loài bốn chân được thoát khỏi sợ hãi, nhưng các đàn chim thì thế nào?

- Nay nai chúa, ta cũng sẽ cho chúng thoát khỏi sợ hãi!

- Thưa Đại Vương, các loại chim như vậy được thoát khỏi sợ hãi, nhưng còn đàn cá sống ở trong nước thì thế nào?

- Nay nai chúa, ta cũng sẽ cho chúng thoát khỏi sợ hãi!

Như vậy con nai chúa đã xin vua được thoát khỏi sợ hãi cho tất cả chúng sanh, đứng dậy, khuyên nhà vua thọ năm giới, và nói:

- Thưa Đại Vương, hãy sống theo Chánh pháp! Hãy xử sự đúng Chánh pháp đối với cha mẹ, đối với con trai, con gái, đối với Bà-la-môn, gia chủ, đối với dân ở thành phố, dân ở các tỉnh. Hãy tự mình sống đúng Chánh pháp, khi nhân loại mạng chung, sẽ được sanh lên thiện thú, thiên giới, cõi đời này!

Sau khi thuyết pháp cho vua với uy lực kỳ diệu của Đức Phật, Bồ Tát sống tại khu vườn trong một vài ngày để khuyên giáo vua, rồi cùng với đàn nai vây quanh, lên núi đi theo chúng vào rừng. Con nai cái đẻ ra một con nai đực đẹp như một nụ hoa. Nai con này đi chơi với đàn nai Sakha. Thấy nai mình đi chơi với đàn nai Sakha, nai mẹ khuyên con mình, bắt đầu từ nay

chớ đi tới Sakha, nên đi tới Nigrodha và nói lên bài kệ:

*Sống với Ni-gro-dha,
Chớ sống với Sa-kha!
Chết với Ni-gro-dha,
Hơn sống với Sa-kha.*

Từ đây trở đi, các con nai thoát khỏi sợ hãi khi ăn lúa của dân chúng. Và dân chúng nhớ rằng các con nai được thoát khỏi sợ hãi, nên không dám đánh đập hay đuổi chúng đi. Họ tụ họp tại sân vua và báo cáo lên vua biết. Vua nói:

- Do ta bằng lòng, ta đã cho nai Nigrodha một đặc ân. Ta thà mất nước chớ không bỏ lời đã hứa. Hãy đi đi, trong quốc độ của ta, không con nai nào bị đánh cả!

Nai Nigrodha, nghe tin này, liền họp đàn nai lại và báo:

- Bắt đầu từ nay, chớ ăn lúa của người khác!

Sau khi bảo chúng hứa như vậy, nai Nigrodha báo tin cho dân chúng biết:

- Bắt đầu từ nay, những người trồng lúa chớ rào ruộng lại để bảo vệ lúa, chỉ làm dấu bằng cách cột lá lúa lại.

Bắt đầu từ đây, theo tin đồn, khởi lên tục lệ cột lá lúa lại giữa các đồng ruộng. Bắt đầu từ đây, các con nai không vượt qua đồng ruộng có lá lúa cột lại. Đây là nhờ Bồ Tát khuyên giáo chúng như vậy. Sau khi khuyên giáo đàn nai,

Bồ Tát sống ở đây cho hết tuổi thọ, rồi cùng với đàn nai đi theo nghiệp của mình. Còn nhà vua nghe lời khuyên giáo của Bồ Tát, suốt đời làm các công đức rồi sau đó đi theo nghiệp của mình.

Bậc Đạo Sư nói sau khi kể pháp thoại:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Ta mới bảo vệ Trưởng lão ni và Kumarakassapa, mà thuở trước Ta cũng bảo vệ như vậy.

Rồi Ngài thuyết giảng Bốn Sự thật, nêu sự liên hệ giữa hai câu chuyện, kết hợp chúng với nhau, và kết luận bằng cách nhận diện Tiên thân:

- Thời ấy, con nai Sakha là Đề-bà-đạt-đa, đàn nai là tùy tùng của Đề-bà-đạt-đa, nai cái là Trưởng lão ni, nai con là Kumarakassapa, vua là Ananda, con nai chúa Nigrodha là Ta vậy.

(còn tiếp)

